

β) Διὰ τὰς μετὰ τὴν 6ην Φεβρουαρίου 1934 καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. 5/1936 γενομένης φυτείας σταφιδαμπέλων, κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 6028, προεβλέφθη ἡ ἐκρίζωσις τῶν ὑπὸ τῶν ἐμφυτευσάντων αὐτάς, ἐντὸς διμήνου ἀπὸ δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. 5/1936 (17 Αὐγούστου 1936) Α. Ν. 5/1936).

Ἐνῶ διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐπεζητεῖτο ἡ ριζικὴ ἐκκαθάρισις τῆς κακῆς κληρονομίας τοῦ παρελθόντος, διὰ τοῦ Α. Ν. 379/1936 ἀνετράπησαν ἄρδην αἱ προϋποθέσεις αὐταὶ διὰ τὴν συνεχισθῆ ἡ «πολιτικὴ» τῆς νομιμοποιήσεως τῶν παρανομίων.

Πράγματι, διὰ τοῦ Νόμου τούτου, ἐπετράπη ἡ νομιμοποιήσις τῶν μετὰ τὴν 6ην Φεβρουαρίου 1934 καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. 5/1936 γενομένων φυτειῶν σταφιδαμπέλων εἰς τὰς παραγούσας ἐκλεκτικῆς ποιότητος σταφίδα ἐπαρχίας Αἰγιαλείας καὶ Κορινθίας, ὡς καὶ τῶν πρὸ τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1934 γενομένων εἰς τὰς αὐτάς περιφερείας ἐμφυτεύσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον νομιμοποιηθῆ συμφώνως τῷ Νόμῳ 6028, διὰ τῆς καταβολῆς εἰς τὸν Α.Σ.Ο δρχ. 2.500 κατὰ στρέμμα εἰς 5 ἐτησίας δόσεις.

Διὰ τοῦ Α. Ν. 753/1937 διηυκρινίσθη περισσότερον ἡ πολιτικὴ τῆς νομιμοποιήσεως.

Οὕτω, ἀπηγορεύθη μὲν ἡ καλλιέργεια πασῶν τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Α.Σ.Ο. μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 6028/1934 παρανόμως δημιουργηθεῖσων σταφιδοφυτειῶν, κατ' ἐξαίρεσιν ὅμως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐπετράπη ἡ καλλιέργειά των, κατόπιν ἀδείας τοῦ Α.Σ.Ο. παρεχομένης αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένης μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου 1937 καὶ καταβολῆς δρχαμῶν 300 κατὰ στρέμμα,

λόγῳ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Α.Σ.Ο. Διὰ τοῦ Α. Ν. 957/1937 ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως παρτάθη μέχρι τῆς 22 Δεκεμβρίου 1937.

Ἡ ἐν προκειμένῳ ἄδεια τοῦ Α.Σ.Ο. ἐπέιχε θέσιν νομιμοποιήσεως τῆς φυτείας.

Διὰ τοὺς παρανόμως καλλιεργούντας τὰς μέχρι τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1934 δημιουργηθείσας φυτείας, προεβλέφθη ποινὴ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς μηνὸς καὶ χρηματικὴ τοιαύτη δρχαμῶν 300 κατὰ στρέμμα ὑπὲρ τοῦ Α.Σ.Ο. Ἐν περιπτώσει δὲ καταδίκης, διετάσσετο ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ ἐκρίζωσις τῆς φυτείας. Προεβλέφθη, ὅμως, καὶ ἡ ἄρσις τοῦ ἀξιοποίνου, ἄνευ καταβολῆς δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων, διὰ καταβολῆς εἰς τὸν Α.Σ.Ο. δρχαμῶν 600 κατὰ στρέμμα.

Ἐπίσης ἀπηγορεύθη ἡ καλλιέργεια πασῶν τῶν ἀπὸ τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1934 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. 753/1937 (25 Ἰουνίου 1937) παρανόμως δημιουργηθεῖσων σταφιδοφυτειῶν, ἐπιβληθείσης τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας τῶν ὅπως ἐκρίζωσυν ταύτας, δαπάναις των, μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1937.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκρίζωσεως παρεσχέθη τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅπως δι' ἀποφάσεώς του, ὑποχρεώσῃ τὸν Α.Σ.Ο. νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς ἐκρίζωνοντας τὰς παρανόμους φυτείας των, μετὰ διαπίστωσιν πραγματοποιήσεως τῆς ἐκρίζωσεως, μέχρι δρχ. 500 κατὰ στρέμμα πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκρίζωσεως.

Κατ' ἐξαίρεσιν ὅμως καὶ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἐπετράπη ἡ καλλιέργεια φυτειῶν εὕρισκομένων εἰς τὰς παραγούσας ἐκλεκτικὴν ποιότητα σταφίδος ἐπαρχίας Αἰγιαλείας καὶ Κορινθίας, εἰς τὰς ὁποίας προτετέθησαν ὁ Νομὸς Κεφαλληνίας